

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 79

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 906 din 16 decembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	2–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.529/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de promovare a vinurilor, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, și pentru aprobarea modelului de contract privind punerea în aplicare a programelor de promovare a vinurilor	10–11
49. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013	11–12
60. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 906**

din 16 decembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Cabinet Avocat Băraș Ioan — Unitate protejată autorizată (U.P.A.) în Dosarul nr. 843/33/2017 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 963D/2018 și de Fundația Alături de Voi România în Dosarul nr. 4.406/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 145D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 8 octombrie 2020, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, a avocatului Georgiana Raluca Trandafir, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru Fundația Alături de Voi România, și a consilierului juridic Daniela Popescu, cu delegație depusă la dosar, pentru partea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a conexas Dosarul nr. 145D/2019 la Dosarul nr. 963D/2018 și, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 3 noiembrie 2020, apoi pentru 4 noiembrie 2020 și, ulterior, pentru 16 decembrie 2020, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 843/33/2017, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta U.P.A. Cabinet

Avocat Băraș Ioan în cadrul acțiunii în contencios administrativ formulate în temeiul art. 9 („Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului”) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, acțiune în despăgubiri însoțită de excepția de neconstituționalitate.

4. Prin Încheierea din 19 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.406/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Fundația Alături de Voi România în cadrul acțiunii în contencios administrativ formulate în temeiul art. 9 („Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului”) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, acțiune în despăgubiri însoțită de excepția de neconstituționalitate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** în Dosarul nr. 963D/2018, autorul acesteia susține că, prin modificarea adusă alin. (3) al art. 78 din Legea nr. 448/2006, administrația publică și/sau agenții economici cu capital de stat și/sau privat, care au peste 50 de angajați, persoane fără dizabilități, care în vechea redactare a acestui text legal aveau interesul să angajeze persoane cu handicap, își pierd și/sau sunt lipsiți de interesul de a o face, respectiv, de a alege între a angaja o persoană încadrată într-o U.P.A. și a plăti o sumă la bugetul de stat. În noua redactare a textului alin. (3) al art. 78 din Legea nr. 448/2006, aceste persoane juridice de drept public sau privat sunt obligate fie să angajeze o persoană cu dizabilități, fie să plătească la bugetul de stat o sumă înmulțită cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap. Practic, niciun angajator nu va putea încadra în muncă și gestiona în mod eficient activitatea unei/unor persoane cu dizabilități, fiindcă, în genere, având un handicap mediu, grav sau avansat, aceste persoane nu se pot deplasa la sediul operatorului economic, deoarece nici nu au pregătirea profesională necesară respectivului operator economic și nici nu pot munci decât fie la domiciliu, fie într-un cadru organizat pus la dispoziție de o U.P.A. unde își desfășoară activitatea în mod organizat, în funcție de tipul și gradul de handicap, persoane cu dizabilități.

6. Se susține că prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, prin care s-a modificat alin. (3) al art. 78 din Legea nr. 448/2006, au afectat în mod neconstituțional interesele persoanelor cu handicap, fapt interzis de art. 115 alin. (6) din Constituție. În acest sens, se arată că textul criticat este neconstituțional în raport cu prevederile art. 50 din Constituție și contravine dispozițiilor art. 27 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități. Textul inițial, înainte de modificare, permitea operatorilor economici care nu puteau sau nu doreau să angajeze persoane cu handicap să achiziționeze produse sau servicii de la firmele protejate, în

valoare cel puțin egală cu suma pe care ar fi trebuit să o plătească pentru neangajarea persoanelor cu handicap în numărul prevăzut de lege. Datorită acestei facilități s-au înființat firme protejate ale persoanelor cu handicap sau care angajau preponderent persoane cu handicap, dând astfel posibilitatea încadrării persoanelor cu handicap în activități productive. Prin modificarea textului, această facilitate nu mai există, agenții economici fiind obligați să plătească un salariu minim pe economie pentru fiecare post neocupat de persoane cu handicap. Se arată că principala preocupare a statelor trebuie să fie evitarea excluziunii sociale a persoanelor cu handicap și crearea condițiilor pentru ca acestea să se poată deplasa la muncă și să beneficieze de facilitățile necesare adaptate nevoilor impuse de handicap pentru a lucra în condiții egale cu celelalte persoane. Izolarea la domiciliu și plata unor ajutoare financiare nu este măsura care trebuie luată pentru integrarea persoanelor cu handicap în societate. Potrivit Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, principala obligație a statelor semnatare este aceea de a evita excluziunea socială a persoanelor cu handicap. În conformitate cu art. 27 alin. (1) din această Convenție, statele părți recunosc dreptul persoanelor cu dizabilități de a munci în condiții de egalitate cu ceilalți. Aceasta include dreptul la oportunitatea de a-și câștiga existența prin exercitarea unei activități liber alese sau acceptarea pe piața muncii, într-un mediu de lucru deschis, incluziv și accesibil persoanelor cu dizabilități. Statele părți vor proteja și vor promova dreptul la muncă, inclusiv pentru cei care dobândesc o dizabilitate pe durata angajării, prin luarea de măsuri adecvate, inclusiv de ordin legislativ. Or, prin măsura luată de Guvern prin dispozițiile criticate, tocmai această posibilitate este îngrădită. Societățile protejate aveau posibilitatea să-și vândă produsele sau serviciile, tocmai pentru că beneficiarii acestora nu mai aveau obligația de a plăti 50% din salariul minim pentru posturile ocupate de persoanele cu handicap. Prin modificarea adusă s-a dublat contribuția agenților economici care nu angajează persoane cu handicap de la 50% din salariul minim brut pe țară pentru fiecare post neocupat la 100%, iar faptul că achiziționează produse sau servicii de la unitățile protejate nu le mai aduce niciun beneficiu contribuabililor pentru că lit. b) a alin. (3) al art. 78 din Legea nr. 448/2006 a fost abrogată.

7. Se invocă Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014 asupra propunerii legislative privind revizuirea Constituției României, prin care Curtea Constituțională a statuat că premisa noului text al art. 50 este aceea că, în prezent, persoanele cu handicap/dizabilități nu ar beneficia de toate drepturile și libertățile fundamentale. De aceea, noul text le acordă beneficiul tuturor drepturilor și libertăților fundamentale; însă și acesta este circumstanțial, respectiv în condiții de egalitate de șanse cu persoanele fără handicap/dizabilități. Or, *ab initio* cele două categorii de persoane nu sunt în aceeași situație, întrucât deficiențele lor „fizice, senzoriale, psihice, mentale și/sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale”. De altfel, chiar legea recunoaște faptul că ele nu pot acționa în condiții de egalitate de șanse, egalitatea formală trebuind înlocuită cu cea de rezultat, pentru a se putea obține integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap/dizabilități. De esența actualului text constituțional este reglementarea unui regim special de protecție a persoanelor cu handicap/dizabilități, aspect omis de noua soluție normativă preconizată. Legiuitorul constituant derivat nu se poate îndepărta de la această soluție pentru că, în caz contrar, ar realiza o restrângere/afectare a acestui regim special de protecție. Așadar, modificarea art. 50 din Constituție poate

avea în vedere doar o îmbunătățire a acestui regim, nicidecum o reducere a gradului de protecție acordat persoanelor cu handicap/dizabilități sau chiar suprimarea dreptului persoanelor cu handicap/dizabilități la un regim special de protecție. Pentru aceste considerente, cu unanimitate de voturi, Curtea a constatat neconstituționalitatea modificării aduse art. 50 din Constituție, referitor la suprimarea protecției speciale de care se bucură persoanele cu handicap, întrucât încalcă limitele revizuirii, prevăzute de art. 152 alin. (2) din Constituție. Astfel, se susține că modificarea art. 78 alin. (3) din Legea nr. 448/2006, adusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, nu face decât să pună în aplicare articolul unic (pct. 38 din propunerea legislativă de revizuire a Constituției), care urma să modifice titlul marginal al art. 50 din Constituție, acesta devenind „*Protecția persoanelor cu dizabilități*”, asupra căruia s-a pronunțat Curtea Constituțională prin decizia sus-menționată.

8. Se mai arată că este evident că prin modificarea adusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 nu s-a urmărit protejarea persoanelor cu handicap sau a întreprinderilor protejate, ci s-a instituit o nouă obligație fiscală pentru agenții economici, fără ca legea de modificare să arate modul în care sumele plătite de aceștia vor fi utilizate în avantajul persoanelor cu handicap. Or, soluția legislativă adoptată prin ordonanța de urgență criticată este contrară art. 27 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, în principal pentru că îngreudește accesul acestor persoane la muncă. Faptul că se impune o taxă pentru agenții economici, cu motivarea că banii proveniți din această taxă vor fi utilizați în interesul persoanelor cu handicap, nu pune în acord textul ordonanței cu dispozițiile Convenției, aceasta fiind adoptată tocmai pentru ca persoanele cu handicap să aibă acces la muncă, integrare socială, la posibilitatea de a-și desfășura activitatea în locuri de muncă adaptate pentru nevoile lor.

9. Totodată, autorul excepției consideră că dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 45 din Constituție referitoare la libertatea economică, deoarece modificarea adusă art. 78 alin. (3) din Legea nr. 448/2006 prin dispozițiile criticate încalcă dreptul fundamental al persoanei cu handicap [care poate desfășura totuși o activitate economică din care să realizeze venituri chiar într-o unitate protejată autorizată, în măsura în care această formă de organizare a unei entități economice, deși nu a fost desființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, rămâne fără conținut prin efectul modificării aduse art. 78 alin. (3) din Legea nr. 448/2006] la accesul liber la o activitate economică. Această noțiune semnifică, în viziunea Constituției, dreptul garantat constituțional oricărei „forme de organizare economică” permise de lege de a realiza un venit în raport cu puterea sa de muncă și cu nivelul ei de pregătire intelectuală.

10. Se mai susține că sunt încălcate și prevederile art. 41 din Constituție, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 contravine și art. 27 alin. (1) lit. b) și f) din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, potrivit căreia „*Statele părți recunosc dreptul persoanelor cu dizabilități de a munci în condiții de egalitate cu ceilalți; aceasta include dreptul la oportunitatea de a-și câștiga existența prin exercitarea unei activități liber alese sau acceptate pe piața muncii, într-un mediu de lucru deschis, incluziv și accesibil persoanelor cu dizabilități. Statele părți vor proteja și vor promova dreptul la muncă, inclusiv pentru cei care dobândesc o dizabilitate pe durata angajării, prin luarea de măsuri adecvate, inclusiv de ordin legislativ, pentru ca, printre altele: [...] b) să protejeze drepturile persoanelor cu dizabilități, în condiții de egalitate cu ceilalți, din punctul de vedere al condițiilor corecte și favorabile de muncă, inclusiv al*

oportunităților și remunerației egale pentru muncă egală, al condițiilor de sănătate și securitate la locul de muncă, al protecției împotriva hărțuirii și prin reglementarea conflictelor; [...] f) să promoveze oportunitățile pentru activități independente, dezvoltarea spiritului antreprenorial, dezvoltarea de cooperative și începerea unei afaceri proprii; [...]”. Aceste principii au fost reținute în mod judicios de Curtea Constituțională la paragrafele 160—162 din Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, precitată. Potrivit art. 20 din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu celelalte tratate la care România este parte. Or, soluția legislativă adoptată prin ordonanța criticată este contrară art. 27 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, deoarece îngreuește accesul acestor persoane la muncă. Faptul că se impune o taxă pentru agenții economici cu motivarea că banii proveniți din această taxă vor fi utilizați în interesul persoanelor cu handicap nu pune în acord textul ordonanței cu dispozițiile Convenției, aceasta fiind adoptată tocmai pentru ca persoanele cu handicap să aibă acces la muncă, integrare socială, la posibilitatea de a-și desfășura activitatea în locuri de muncă adaptate pentru nevoile lor.

11. Prin adoptarea ordonanței de urgență criticate s-au încălcat și dispozițiile art. 139 alin. (3) din Constituție, deoarece aceasta nu dispune nimic în legătură cu modul de constituire și administrare a acestui fond destinat ajutorării persoanelor cu handicap, astfel că nu există garanția că banii plătiți de agenții economici care nu angajează persoane cu handicap vor fi folosiți în interesul acestora. Deși în expunerea de motive se arată că, odată cu ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități (prin Legea nr. 221/2010), România se angajează să mobilizeze resursele necesare pentru eliminarea barierelor, astfel încât nicio persoană cu dizabilități să nu fie discriminată, marginalizată, exclusă sau abuzată, iar alegerile și aspirațiile ei să fie respectate și sprijinite, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 nu are nicio referire la aceste afirmații din expunerea de motive, niciun text din lege nu obligă statul să folosească acești bani numai în interesul persoanelor cu handicap în scopul realizării obiectivelor prevăzute în Convenția Organizației Națiunilor Unite.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 145D/2019, autoarea acesteia susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 contravine, pe lângă dispozițiile art. 41, art. 50 și art. 115 alin. (6) din Constituție, și dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 47 alin. (1), art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală.

13. Referitor la critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 115 alin. (4) se susține că, în cazul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2017, nu este îndeplinită cerința urgenței, astfel cum aceasta a fost explicitată în jurisprudența Curții Constituționale. De asemenea, nici cerința existenței unei situații extraordinare a cărei reglementare să nu poată fi amânată, astfel cum a fost definită de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, nu este îndeplinită.

14. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (4) și la art. 61 alin. (1) din Constituție se susține că, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, Guvernul nu poate interveni într-un domeniu deja reglementat de Parlament. Așadar, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție dintr-o dublă perspectivă: în primul rând, în absența unei situații de urgență, exercitarea prerogativei legislative constituie o ingerință a Guvernului în sfera de

competență a Parlamentului, ingerință care nu poate supraviețui cenzurii constituționale; în al doilea rând, prin ordonanța criticată se intervine asupra unui act normativ aprobat de Parlament, sub pretextul unei așa-zise situații de urgență, nejustificată corespunzător, clar și precis, de natură a conferi legitimitate demersului autorității executive. În consecință, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 nu poate contracara sau modifica Legea nr. 448/2006, neputând să se opună în mod fățiș unei legi deja adoptate de Parlament.

15. Cu privire la încălcarea art. 41 din Constituție se susține că art. 1 pct. 4 din ordonanța de urgență criticată a abrogat art. 78 alin. (4¹) din Legea nr. 448/2006 și, astfel, a eliminat posibilitatea autorităților și a instituțiilor publice și private de a opta pentru achiziționarea de produse sau servicii de la unitățile protejate autorizate și a reglementat doar obligația de a plăti o sumă de bani la bugetul de stat în situația neangajării persoanelor cu handicap, începând cu 1 septembrie 2017. Or, prin această reglementare, dreptul la muncă al persoanelor cu dizabilități este încălcat, dat fiind că unitățile protejate, în care un mare număr de persoane cu dizabilități dețin un loc de muncă, își vor înceta sau și-au încetat activitatea ca urmare a distrugerii pieței de desfacere pentru serviciile prestate, dat fiind că la momentul actual nu mai prezintă utilitate pentru agenții economici achiziționarea acestor servicii, ei fiind obligați să vireze o anumită contribuție către bugetul de stat. Așadar, prin eliminarea posibilității prevăzute de art. 78 alin. (4¹) din Legea nr. 448/2006, a fost distrusă piața de desfacere pentru serviciile prestate de unitățile protejate. Ca urmare a acestui fapt, unitățile protejate nu își mai pot susține activitatea, ceea ce conduce fie la concedieri în masă, fie la închiderea unității. Cu alte cuvinte, prin modificarea art. 78 din Legea nr. 448/2006 s-a adus în mod vădit atingere drepturilor și libertăților persoanelor cu dizabilități, prin eliminarea uneia dintre cele mai importante surse financiare, de creare și de menținere a locurilor de muncă ale persoanelor cu dizabilități. În consecință, peste 2000 de astfel de persoane angajate în peste 740 de unități protejate din România își vor pierde locurile de muncă. Eliminarea dreptului de a opta între a achita la bugetul de stat o sumă de bani sau a achiziționa bunuri/servicii de la unitățile protejate, posibilitate conferită de art. 78, în forma sa anterioară modificării criticate, echivalează cu desființarea implicită a unităților protejate și îngrădirea dreptului la muncă și a protecției în muncă. Or, aceste unități protejate reprezintă tocmai soluția viabilă în muncă pentru persoanele cu dizabilități greu angajabile pe piața convențională a muncii. Dată fiind specificitatea activității pe care o persoană cu dizabilități o poate desfășura pe piața muncii — de exemplu, durata de muncă redusă, productivitate scăzută etc. — coroborată cu principiile economiei de piață și cu realitatea socială din România, șansele persoanelor cu dizabilități la o viață independentă, demnă sunt diminuate semnificativ prin dispozițiile criticate.

16. Referitor la încălcarea art. 47 alin. (1) din Constituție se susține că, prin închiderea unităților protejate ca urmare a desființării pieței de desfacere a serviciilor oferite de acestea, persoanele cu dizabilități își pierd sursa de venit. În aceste condiții, persoanele cu dizabilități sunt private de singura sursă de venit care le asigură un trai decent și sunt transformate din persoane inserate pe piața muncii în persoane asistate social, chiar dacă aceasta este o piață specific creată pentru ei. Mai mult, autoritățile statale nu au adoptat niciun fel de remedii care să contrabalanseze efectele negative survenite în urma închiderii unităților protejate. De altfel, nu există nicio rațiune pentru care Guvernul să elimine un drept câștigat de către persoanele cu dizabilități și cu atât mai mult să intervină într-un

domeniu pentru care exista deja o reglementare legală provenind de la autoritatea legislativă a țării.

17. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în raport cu criticile formulate. Astfel, atât art. 50, care consacra dreptul persoanelor cu handicap de a se bucura de o protecție specială, cât și art. 41, care se referă la dreptul la muncă, își au sediul materiei în titlul II din Constituția României cu denumirea „*Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale*”. Or, prin eliminarea posibilității angajatorilor prevăzuți de lege, care nu angajează persoane cu handicap, de a-și îndeplini obligația față de stat prin achiziționarea de servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unități protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă datorată la bugetul de stat, este afectat în substanță dreptul la o protecție specială a persoanelor cu handicap, fiind limitată participarea efectivă a persoanelor cu handicap în viața comunității. Prin urmare, în această situație operează interdicția constituțională prevăzută de art. 115 alin. (6), fiind un caz în care printr-o ordonanță de urgență se afectează drepturi fundamentale prevăzute în Constituție. Pe fond, instanța apreciază că măsura luată este în contradicție cu art. 50 și, în subsidiar, cu art. 41 din Constituție. Totodată, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 615 din 12 mai 2011, prin care s-a statuat, analizând dispozițiile art. 78 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006, că statul are obligația de a adopta o poziție activă, de natură să asigure realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității. Or, instanța consideră că, în speță, prin eliminarea unei astfel de posibilități, statul nu își mai îndeplinește obligația pozitivă de a lua măsuri active, ci, din contră, nu mai respectă art. 50 din Constituție, fiind afectat în mod indirect și dreptul la muncă, consacrat de art. 41 din Constituție. În final, instanța apreciază că art. 45 din Legea fundamentală nu este incident, nefiind negată în speță posibilitatea reclamantului de a iniția și a întreprinde o activitate cu scop lucrativ, ci, dimpotrivă, acesta exercită profesia liberală de avocat.

18. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că punctul său de vedere este obligatoriu doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată din oficiu, iar în celelalte ipoteze exprimarea unei opinii este facultativă.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise ale autorului excepției Cabinet Avocat Băraș Ioan — U.P.A. trimise la dosar, punctul de vedere al Autorității Naționale pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții, deus la dosar, susținerile părților prezente la ședința publică din 8 octombrie 2020, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, având următorul conținut: „*Începând cu data de 1 septembrie 2017, Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. La articolul 78, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(3) *Autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la alin. (2), plătesc lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap.*»

2. La articolul 78, alineatul (4¹) se abrogă.

3. La articolul 78, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

«(6) *În scopul stimulării angajării persoanelor cu handicap, în condițiile prevăzute la alin. (2), autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice publice, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), au obligația organizării unor concursuri de angajare exclusiv pentru persoanele cu handicap, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Această măsură nu exclude posibilitatea persoanelor cu handicap de a participa la toate celelalte concursuri de angajare organizate de către instituția publică.*»

4. La articolul 81 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) *fără personalitate juridică, cu gestiune proprie, sub formă de secții, ateliere sau alte structuri în cadrul instituțiilor publice.*»”.

23. Curtea reține că art. 78 alin. (3) din Legea nr. 448/2006 avea, anterior modificării introduse prin textul criticat din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, următorul cuprins: „*Autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la alin. (2), pot opta pentru îndeplinirea uneia dintre următoarele obligații: a) să plătească lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap; b) să achiziționeze produse sau servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unitățile protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat, în condițiile prevăzute la lit. a).*” Art. 78 alin. (4¹) din Legea nr. 448/2006 avea următorul cuprins: „*Fac excepție de la prevederile alin. (3) lit. b) unitățile protejate înființate în cadrul organizațiilor persoanelor cu handicap care pot desfășura și activități de vânzări/intermedieri, cu condiția ca minimum 75% din profitul obținut să fie destinat programelor de integrare socioprofesională pentru persoanele cu handicap din organizațiile respective. Aceste unități au obligația prezentării unui raport financiar la fiecare început de an, din care să rezulte cum au fost utilizate fondurile obținute prin activitatea comercială.*” Art. 81 alin. (2) din Legea nr. 448/2006 avea următorul cuprins: „*Unitățile protejate pot fi: a) cu personalitate juridică; b) fără personalitate juridică, cu gestiune proprie, sub*

formă de secții, ateliere sau alte structuri din cadrul operatorilor economici, instituțiilor publice ori din cadrul organizațiilor neguvernamentale, precum și cele organizate de persoana cu handicap autorizată, în condițiile legii, să desfășoare activități economice independente.”

24. Curtea mai reține că, ulterior sesizării sale, prin articolul unic pct. 3 și 4 din Legea nr. 193/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 21 august 2020, art. 78 alin. (3) și art. 81 alin. (2) din Legea nr. 448/2006 au fost modificate și completate, cu următorul cuprins:

„3. La articolul 78, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(3) Autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la alin. (2), pot opta pentru una dintre următoarele obligații:

a) să plătească lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap;

b) să plătească lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând echivalentul a minimum 50% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap, iar cu suma reprezentând diferența până la nivelul sumei prevăzute la lit. a) să achiziționeze, pe bază de parteneriat, produse sau servicii realizate prin activitatea proprie a persoanelor cu handicap angajate în unități protejate autorizate.»

4. La articolul 81 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

«c) fără personalitate juridică, cu gestiune proprie, sub formă de secții, ateliere sau alte structuri în cadrul organizațiilor fără scop patrimonial, care au angajate minimum 3 persoane cu handicap reprezentând cel puțin 30% din totalul angajaților secției, atelierului sau structurii respective.»

25. Având în vedere acest context legislativ, Curtea reține următoarele, referitor la obiectul excepției de neconstituționalitate: (i) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 cuprinde 3 articole care modifică Legea nr. 448/2006, după cum urmează: art. I modifică art. 78 și art. 81 din Legea nr. 448/2006, începând cu data de 1 septembrie 2017; art. II majorează prestațiile sociale ale adultului cu handicap și ale părintelui, tutorei sau persoanei care se ocupă de creșterea și îngrijirea copilului cu handicap, începând cu data de 1 ianuarie 2018; art. III majorează prestațiile sociale ale adultului cu handicap și ale părintelui, tutorei sau persoanei care se ocupă de creșterea și îngrijirea copilului cu handicap, începând cu data de 1 iulie 2018; (ii) din analiza motivării excepției de neconstituționalitate, reiese că autorii acesteia critică doar prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 care modifică art. 78 alin. (3) din Legea nr. 448/2006, ale art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 care abrogă art. 78 alin. (4¹) din Legea nr. 448/2006 și ale art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 care elimină baza legală de înființare a unităților protejate fără personalitate juridică, cu gestiune proprie, sub formă de secții, ateliere sau alte structuri din cadrul operatorilor economici ori din cadrul organizațiilor neguvernamentale, precum și cele organizate de persoana cu handicap autorizată, în condițiile legii, să desfășoare activități economice independente; (iii) deși dispozițiile art. 78 alin. (3) și ale art. 81 alin. (2) din Legea nr. 448/2006, în forma modificată

prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, au fost modificate, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 193/2020, fără a mai prelua soluția legislativă criticată de autorii excepției și revenind de principiu la soluția legislativă anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2017, dispozițiile art. I pct. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 s-au aplicat în perioada 1 septembrie 2017—24 august 2020 (data intrării în vigoare a Legii nr. 193/2020) și constituie temei al acțiunilor în despăgubiri, care au fost însoțite de excepția de neconstituționalitate, acțiuni întemeiate pe dispozițiile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel că acestea au produs efecte în cauzele în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Prin urmare, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie **dispozițiile art. I pct. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017.**

26. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ale art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai decent, ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență și ale art. 139 alin. (3), potrivit cărora *„Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora”*. De asemenea sunt invocate prevederile art. 27 — *„Munca și încadrarea în muncă”* din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, ratificată de România prin Legea nr. 221/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2010.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate și analizând evoluția cronologică a dispozițiilor de lege criticate, Curtea observă că, încă de la intrarea în vigoare a Legii nr. 448/2006, a fost reglementată la art. 78 alin. (2) din aceasta **obligația** autorităților și a instituțiilor publice și a persoanelor juridice, publice sau private, care au cel puțin 50 de angajați, **de a angaja persoane cu handicap** într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați. Art. 78 face parte din capitolul V al Legii nr. 448/2006, intitulat *„Orientare, formare profesională, ocupare și angajare în muncă”*. În caz de neîndeplinire a acestei obligații, la alin. (3) al art. 78 din Legea nr. 448/2006, în forma inițială, s-au prevăzut **două obligații alternative pentru cei care nu angajează persoane cu handicap**, după cum urmează: a) să plătească lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap; b) să achiziționeze produse sau servicii de la unități protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat în condițiile prevăzute la lit. a).

28. Așadar, Curtea reține că dispozițiile art. 78 alin. (3) din Legea nr. 448/2006, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2017, consacrau o măsură de protecție a persoanelor cu handicap, măsură reglementată în temeiul art. 50 din Constituție, potrivit căruia persoanele cu handicap se bucură de protecție specială, iar statul trebuie să asigure realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale

handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap la viața comunității. În același sens sunt și prevederile art. 27 pct. 1 lit. g) și h) din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, ratificată de România prin Legea nr. 221/2010, care stabilesc obligația statelor părți de a proteja dreptul la muncă, prin luarea de măsuri adecvate, inclusiv de ordin legislativ, pentru a promova angajarea persoanelor cu dizabilități în sectorul public și privat, prin politici care să includă programe de acțiune pozitive.

29. De asemenea, Curtea observă că, încă de la intrarea în vigoare a Legii nr. 448/2006, art. 81 alin. (1) din aceasta prevedea că „Unitățile protejate pot fi înființate de orice persoană fizică sau juridică, de drept public sau privat, care angajează persoane cu handicap”, iar art. 81 alin. (2) stabilea că „Unitățile protejate pot fi: a) cu personalitate juridică; b) fără personalitate juridică, cu gestiune proprie, sub formă de secții, ateliere sau alte structuri din cadrul operatorilor economici, instituțiilor publice ori din cadrul organizațiilor neguvernamentale, precum și cele organizate de persoana cu handicap autorizată, în condițiile legii, să desfășoare activități economice independente”.

30. Or, dispozițiile art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 modifică dispozițiile art. 78 din Legea nr. 448/2006, în esență, prin **eliminarea opțiunii** pe care o aveau autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap și **de a achiziționa produse sau servicii de la unități protejate autorizate**, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat. Astfel, prin aceste dispoziții criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, **s-a instituit obligația** autorităților și a instituțiilor publice, a persoanelor juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap **de a plăti lunar către bugetul de stat** o sumă reprezentând salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap. În esență, prin dispozițiile art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 **se dublează** (de la 50% la 100%) **suma de plată** a angajatorilor care nu au angajat persoane cu dizabilități, **fără a se oferi alternativa de achiziționare a produselor unităților protejate**.

31. De asemenea, dispozițiile art. 78 alin. (41) din Legea nr. 448/2006 — care exceptau de la plata sumei către bugetul de stat „unitățile protejate înființate în cadrul organizațiilor persoanelor cu handicap care pot desfășura și activități de vânzări/intermedieri, cu condiția ca minimum 75% din profitul obținut să fie destinat programelor de integrare socioprofesională pentru persoanele cu handicap din organizațiile respective” — reprezentau o măsură de protecție a persoanelor cu handicap. Aceste unități aveau obligația prezentării unui raport financiar la fiecare început de an, din care să rezulte cum au fost utilizate fondurile obținute prin activitatea comercială. Însă și această măsură de protecție a persoanelor cu handicap a fost abrogată prin art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017.

32. Totodată, prin art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 a fost modificat art. 81 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 448/2006, eliminându-se baza legală de înființare a unităților protejate fără personalitate juridică, cu gestiune proprie, sub formă de secții, ateliere sau alte structuri din cadrul operatorilor economici, din cadrul organizațiilor

neguvernamentale, precum și cele organizate de persoana cu handicap autorizată, în condițiile legii, să desfășoare activități economice independente, fiind permisă, potrivit art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, înființarea unităților protejate fără personalitate juridică, cu gestiune proprie, sub formă de secții, ateliere sau alte structuri **numai în cadrul instituțiilor publice**.

33. Curtea reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate vizează încălcarea prevederilor art. 50 din Constituție referitoare la protecția persoanelor cu handicap. Cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 50 din Constituție, prin Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014 asupra propunerii legislative privind revizuirea Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, paragraful 161, Curtea a reținut că, de esența actualului text constituțional este reglementarea unui regim special de protecție a persoanelor cu handicap/dizabilități. Legiuitorul constituant derivat nu se poate îndepărta de la această soluție pentru că, în caz contrar, ar realiza o restrângere/afectare a acestui regim special de protecție. Așadar, „modificarea art. 50 din Constituție poate avea în vedere doar o îmbunătățire a acestui regim, nicidecum o reducere a gradului de protecție acordat persoanelor cu handicap/dizabilități sau chiar suprimarea dreptului persoanelor cu handicap/dizabilități la un regim special de protecție”.

34. Asupra dispozițiilor art. 78 din Legea nr. 448/2006, în forma inițială, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 615 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 20 iulie 2011, reținând că dispozițiile legale criticate prevăd, cu excepțiile precizate expres, obligația angajatorilor care au un anumit număr de salariați de a încadra persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați. Curtea a reținut că prevederile legale criticate nu reprezintă, în fapt, altceva decât o concretizare la nivel legislativ a obligației pe care Legea fundamentală o stabilește în sarcina statului prin prevederile art. 50, în vederea asigurării unei protecții speciale pentru persoanele cu handicap. În virtutea acestor dispoziții constituționale, statul este obligat să adopte o poziție activă, de natură să asigure realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității. Totodată, Curtea a observat că același este și sensul pe care îl instituie dispozițiile art. 26 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră dreptul persoanelor cu handicap de a beneficia de măsuri care să le asigure autonomia, integrarea socială și profesională, precum și participarea la viața comunității. Reglementări similare se regăsesc și în Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, ratificată de România prin Legea nr. 221/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2010. Astfel, prevederile art. 27 pct. 1 lit. g) și h) din convenția menționată stabilesc obligația statelor părți de a proteja dreptul la muncă, prin luarea de măsuri adecvate, inclusiv de ordin legislativ, pentru a promova angajarea persoanelor cu dizabilități în sectorul public și privat, prin politici care să includă programe de acțiune pozitive. În acord cu aceste exigențe, Curtea a reținut că legiuitorul, prin dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate, a adoptat măsuri concrete pentru asigurarea șanselor persoanelor cu handicap în exercitarea dreptului la muncă și, mai exact, pentru integrarea lor socială și profesională.

35. Referitor la obligația plății sumei lunare pentru autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap, prevăzută de art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006, prin aceeași decizie, Curtea a observat că aceasta are caracter alternativ, categoriile de angajatori menționate în text având posibilitatea să achiziționeze produse sau servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unitățile protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat. De altfel, prin Decizia nr. 1.145 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2008, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 448/2006, Curtea a statuat că statul are obligația „să acționeze pentru apărarea intereselor generale ale societății, iar agenții economici trebuie să se integreze cadrului constituțional, în concordanță cu interesul public, la care statul este obligat să vegheze”.

36. Având în vedere jurisprudența sa în această materie și ținând cont de obligația constituțională a statului de a asigura o protecție specială persoanelor cu handicap, Curtea constată că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, prin care se elimină din legislație măsuri de creare și de menținere a locurilor de muncă ale persoanelor cu dizabilități, contravin prevederilor art. 50 din Constituție. Astfel, posibilitatea pe care o aveau categoriile de angajatori menționate în text de a achiziționa produse sau servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unitățile protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat, reprezenta o măsură cu caracter de protecție a persoanelor cu handicap, la fel ca măsura exceptării de la plata sumei prevăzute de art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006 către bugetul de stat a „unităților protejate înființate în cadrul organizațiilor persoanelor cu handicap care pot desfășura și activități de vânzări/intermedieri, cu condiția ca minimum 75% din profitul obținut să fie destinat programelor de integrare socioprofesională pentru persoanele cu handicap din organizațiile respective”. De asemenea, reglementarea prin lege a cât mai multor forme legale ale unităților protejate, astfel cum erau prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 448/2006, în forma inițială, reprezintă o măsură de protecție a persoanelor cu handicap, în vederea participării efective a acestora la viața comunității din care fac parte.

37. Mai mult, Curtea reține că dispozițiile art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 instituie obligația angajatorilor prevăzuți de text de a plăti o sumă de bani la bugetul de stat (dublă față de legislația anterioară), fără a oferi o măsură de protecție efectivă, reală pentru persoanele cu handicap. Astfel, această sumă de bani se virează la bugetul de stat, iar nu într-un eventual fond special destinat protecției persoanelor cu handicap, neavând ca destinație specială protecția persoanelor cu handicap. Or, statul român are obligația, potrivit art. 50 din Constituție, să asigure o protecție specială persoanelor cu handicap, și anume **o protecție adecvată, reală, efectivă și concretă, iar nu una teoretică și iluzorie**. De asemenea, ca urmare a ratificării prin Legea nr. 221/2010 a Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, România și-a luat angajamentul de a asigura dreptul persoanelor cu dizabilități la „oportunitatea de a-și câștiga existența prin exercitarea unei activități liber alese sau acceptate pe piața muncii, într-un mediu de lucru deschis, incluziv și accesibil” acestora. Potrivit art. 27

din această convenție, „*Statele părți vor proteja și vor promova dreptul la muncă, inclusiv pentru cei care dobândesc o dizabilitate pe durata angajării, prin luarea de măsuri adecvate, inclusiv de ordin legislativ*”.

38. Astfel, toate aceste măsuri legislative de protecție a persoanelor cu handicap, reglementate în temeiul art. 50 din Constituție și eliminate prin dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, constituie măsuri efective și concrete care dau posibilitatea persoanelor cu dizabilități să trăiască independent și să participe pe deplin la toate aspectele vieții, asigurându-le „dreptul la oportunitatea de a-și câștiga existența prin exercitarea unei activități liber alese sau acceptate pe piața muncii, într-un mediu de lucru deschis, incluziv și accesibil”, așa cum prevede art. 27 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități. Prin urmare, legiuitorul are obligația să reglementeze cât mai multe astfel de măsuri, fiind ținut de interdicția de a le elimina din legislație. Astfel, posibilitatea pe care o aveau categoriile de angajatori menționate în text de a achiziționa produse sau servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unitățile protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat, reprezenta o măsură cu caracter de protecție a persoanelor cu handicap, la fel ca măsura exceptării de la plata sumei prevăzute de art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006 către bugetul de stat a „unităților protejate înființate în cadrul organizațiilor persoanelor cu handicap care pot desfășura și activități de vânzări/intermedieri, cu condiția ca minimum 75% din profitul obținut să fie destinat programelor de integrare socioprofesională pentru persoanele cu handicap din organizațiile respective”. De asemenea, reglementarea prin lege a cât mai multor forme legale ale unităților protejate, astfel cum erau prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 448/2006, în forma inițială, reprezintă o măsură specială de protecție a persoanelor cu handicap, în vederea participării efective a acestora la viața comunității din care fac parte.

39. În concluzie, pentru aceste argumente, dispozițiile art. 1 pct. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, care elimină măsuri de protecție a persoanelor cu handicap, măsuri care au fost reglementate în vederea asigurării egalității de șanse, a accesibilității și a incluziunii sociale a acestora, în special pentru accesul la piața muncii, sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art. 50 din Constituție.

40. De asemenea, Curtea reține că, în jurisprudența sa privind interpretarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, care prevăd că „*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică*”, prin Decizia nr. 150 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 17 martie 2020, paragraful 59, a constatat că norma constituțională instituie veritabile limitări ale competenței atribuite Guvernului. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. Curtea a arătat că „verbul «a afecta» este susceptibil de

interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative» (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008). Cu alte cuvinte, Guvernul nu are nicio competență de legiferare în domeniul legilor constituționale („ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale”) și cel al legilor care vizează măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică („ordonanțele de urgență nu pot viza măsuri de trecere silită”), acestea fiind în competența de legiferare exclusivă a Parlamentului, sub toate aspectele pe care le reglementează în conținutul lor normativ, și are o competență de legiferare limitată în domeniile care vizează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție și drepturile electorale („ordonanțele de urgență nu pot afecta”), cu privire la care aplicarea interdicției constituționale exprese este condiționată de adoptarea unor reglementări care suprimă, aduc atingere, prejudiciază, vătămă, lezează, în general, antrenează consecințe negative asupra drepturilor, libertăților și îndatoririlor constituționale. În această din urmă ipoteză, dacă reglementările nu produc consecințele juridice menționate, Guvernul partajează competența de legiferare cu Parlamentul, fiind ținut însă de obligația de a motiva în conținutul actului normativ existența unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, precum și urgența reglementării.

41. Prin Decizia nr. 150 din 12 martie 2020, precitată, paragraful 61, Curtea a mai statuat că interdicțiile constituționale prevăzute la art. 115 alin. (6), de a nu adopta ordonanțe de urgență care „pot afecta” regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale, au avut în vedere „restrângerea competenței Guvernului de a legifera în aceste domenii esențiale în locul Parlamentului, iar nu lipsirea totală de competență de a legifera în materie”.

46. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Cabinet Avocat Băraș Ioan — Unitate protejată autorizată (U.P.A.) în Dosarul nr. 843/33/2017 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și de Fundația Alături de Voi România în Dosarul nr. 4.406/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. I pct. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

42. În cazul de față, obiectul de reglementare al ordonanței de urgență a Guvernului criticate îl constituie modificarea și completarea Legii nr. 448/2006, după cum urmează: art. I modifică art. 78 și 81 din Legea nr. 448/2006, afectând în sens negativ drepturile persoanelor cu handicap, iar prevederile art. II și III din această ordonanță se referă la majorarea prestațiilor sociale ale persoanelor cu handicap.

43. Aplicând considerentele deciziilor sale la cauza de față, Curtea constată că nu există o interdicție absolută cu privire la competența Guvernului de a legifera în materia reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, de modificare a Legii nr. 448/2006. Însă, întrucât dispozițiile art. I pct. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017 contravin prevederilor art. 50 din Constituție, care fac parte din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale*, și având în vedere că acestea garantează dreptul fundamental al persoanelor cu handicap de a se bucura de protecție specială, statul trebuind să asigure realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017, prin care sunt eliminate din legislație o parte din aceste măsuri speciale, încalcă și prevederile art. 115 alin. (6), prin faptul că afectează în sens negativ acest drept fundamental al persoanelor cu handicap.

44. În consecință, prevederile art. I pct. 1, 2 și 4 afectează dreptul fundamental al persoanelor cu handicap, consacrat de art. 50 din Constituție, și, prin urmare, aceste dispoziții au fost adoptate și cu încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 115 alin. (6), potrivit căruia ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturi și libertăți fundamentale.

45. În final, Curtea constată că celelalte dispoziții invocate de autorii excepției de neconstituționalitate nu sunt încălcate de prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2017.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.529/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de promovare a vinurilor, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, și pentru aprobarea modelului de contract privind punerea în aplicare a programelor de promovare a vinurilor

Văzând Referatul de aprobare nr. 245.322 din 30.12.2020 al Direcției generale politici agricole și al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.529/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de promovare a vinurilor, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, și pentru aprobarea modelului de contract privind punerea în aplicare a programelor de promovare a vinurilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 și 36 bis din 14 ianuarie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, după articolul 10¹ se introduce un nou articol, articolul 10², cu următorul cuprins:

„Art. 10². — Entitățile beneficiare constituite prin asocierea cu un organism de drept public, în sensul prevederilor art. 3 alin. (2)

și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 868/2018 privind stabilirea modului de acordare a sprijinului financiar din partea Uniunii Europene pentru producătorii din sectorul vitivinicol în perioada 2019—2023, cu completările ulterioare, au obligația aplicării prevederilor legale privind achizițiile publice, atât în cazul selecției organismelor de punere în aplicare, cât și al selecției subcontractanților.”

2. La anexa nr. 2, anexa nr. 11 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

București, 8 ianuarie 2021.
Nr. 1.

ANEXĂ
(Anexa nr. 11 la anexa nr. 2 la Ordinul nr. 1.529/2018)

Instrucțiuni privind procedura de selecție a subcontractanților

Prevederi generale

Pentru implementarea programului de informare sau promovare a vinurilor, beneficiarul/organismul de punere în aplicare poate să atribuie contracte care acoperă implementarea în totalitate sau parțială a unei acțiuni, cu excepția coordonării tehnice și financiare a programelor.

Dovada faptului că subcontractantul este operator economic specializat pe un sector de activitate se face prin prezentarea copieii certificate pentru conformitatea cu originalul a actelor sale constitutive sau a certificatului constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în care sunt înscrise codurile CAEN ale activităților aferente acțiunii subcontractate în cazul persoanelor juridice de drept român, sau echivalent pentru persoanele juridice străine. În cel din urmă caz se acceptă capturi

de ecran (*print screen*) după website-urile subcontractanților, care să permită aprecierea gradului de specializare a acestora.

Beneficiarul/Organismul de punere în aplicare trebuie să evite orice conflict de interese, prin luarea tuturor măsurilor necesare pentru a preveni orice situație în care punerea în aplicare imparțială și obiectivă a acțiunii este compromisă din motive care implică interesul economic, afinitatea politică sau națională, legăturile de familie sau emoționale sau orice alt interes comun.

Beneficiarul trebuie să notifice fără întârziere Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură privind orice situație care constituie sau care este posibil să conducă la un conflict de interese și trebuie să ia imediat toate măsurile necesare pentru remedierea situației. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură verifică dacă măsurile luate sunt adecvate și poate

să solicite aplicarea unor măsuri suplimentare până la un termen-limită specificat, sub sancțiunea reducerii sprijinului financiar sau a rezilierii contractului de finanțare.

În scopul evitării conflictului de interese nu este permisă subcontractarea către entități care au o legătură structurală cu beneficiarul/organismul de punere în aplicare, în special o legătură juridică sau de participare la capitalul respectivelor entități.

Atribuirea contractelor în nume propriu sau prin intermediul organismelor de punere în aplicare de către beneficiarii constituiți prin asocierea cu un organism de drept public intră în sfera de aplicare a Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare.

1. Achiziția directă

Beneficiarul/Organismul de punere în aplicare are dreptul de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea achiziției, fără TVA, corespunde bugetului prevăzut în contractul de finanțare încheiat cu Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură și este mai mică de 135.000 lei, în echivalent euro potrivit cursului de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană valabil la data atribuirii contractului pentru achiziția de produse sau servicii.

În cazul programelor care se desfășoară pe o durată mai mare de un an, având în vedere posibilitatea modificării acțiunilor sau a schimbării subcontractantului, pragul menționat mai sus se consideră a fi anual/subcontractant.

2. Selecția de oferte

Pentru valori estimate anuale/subcontractant egale sau mai mari decât pragul valoric prevăzut la pct. 1, atribuirea contractelor se face prin aplicarea procedurii de selecție de oferte, asigurând cel mai bun raport calitate-preț sau cel mai mic preț, după caz, cu respectarea următoarelor principii:

- a) nediscriminarea;
- b) tratamentul egal;
- c) recunoașterea reciprocă;
- d) transparența;
- e) proporționalitatea;
- f) asumarea răspunderii.

Procedura selecției de oferte constă în publicarea unui anunț de participare cel puțin pe site-ul propriu și solicitarea unor oferte de la cel puțin 2 potențiali subcontractanți, prin transmiterea de invitații de participare.

Invitația de participare la procedura de selecție de oferte se înregistrează în Registrul de corespondență al beneficiarului/organismului de punere în aplicare.

Invitația de participare trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea și adresa entității organizatoare;
- b) obiectul selecției de oferte;
- c) descrierea succintă a serviciilor solicitate;
- d) valoarea contractului de servicii, fără TVA, corespunzător bugetului prevăzut în contractul de finanțare încheiat cu Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;
- e) modalitatea de depunere sau de transmitere a ofertelor;
- f) locul și termenul-limită de depunere sau de transmitere a ofertelor;
- g) data și locul deschiderii ofertelor;
- h) modalitatea de plată.

Comisia de selecție este constituită din trei persoane cu experiență profesională în punerea în aplicare a programelor de promovare. Din componența comisiei de selecție face parte responsabilul de program.

Atribuirea se poate face chiar dacă se primește o singură ofertă finală, dacă oferta respectă specificațiile tehnice elaborate și se încadrează în bugetul aprobat.

Rezultatele examinării ofertelor se consemnează într-un proces-verbal semnat de membrii comisiei de selecție.

Beneficiarul/Organismul de punere în aplicare nu are dreptul de a diviza un contract atribuit unui subcontractant în mai multe contracte distincte de valoare mai mică încheiate în cursul aceluiași an de implementare, cu scopul de a evita aplicarea procedurii de selecție de oferte.

Sunt exceptate de la aplicarea procedurii de selecție de oferte contractele pentru participarea la târguri, expoziții și alte evenimente similare, importante la nivel național, european sau internațional, când prestarea serviciilor este rezervată organizatorilor acestor tipuri de manifestări.

Cererea de plată depusă la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură va fi însoțită de copia procesului-verbal privind selecția de oferte cu justificarea selecției subcontractantului câștigător, decizia de numire a comisiei de selecție, precum și declarațiile pe propria răspundere ale membrilor comisiei din care să rezulte că nu s-au încălcat prevederile referitoare la conflictul de interese.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

O R D I N

privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013

În conformitate cu prevederile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere art. 6 alin. (1) și art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 8 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatele (5)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Pentru obiectivele de investiții noi cuprinse în lista prevăzută la alin. (3), în vederea încheierii contractelor de finanțare multianuale, beneficiarii transmit Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației documentațiile tehnico-economice ale obiectivelor de investiții, întocmite la faza de proiectare, studiu de fezabilitate/documentație de avizare a lucrărilor de intervenții, aprobate în condițiile legii prin hotărâri ale consiliului local/județean de aprobare a indicatorilor tehnico-economici, hotărâri ale consiliului local/județean de asigurare a finanțării pentru categoriile de cheltuieli care nu se finanțează de la bugetul de stat prin Program prevăzute la art. 8 alin. (2), însoțite de devizul general actualizat, defalcat pe categorii de lucrări și categorii de cheltuieli, certificatul de urbanism însoțit de avizele și acordurile stabilite prin acesta, după caz.

(6) Pentru obiectivele de investiții în continuare cuprinse în lista prevăzută la alin. (3), în vederea încheierii contractelor de finanțare multianuale, beneficiarii transmit Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației autorizația de construire valabilă, documente care să prezinte stadiul fizic realizat, devizul general actualizat și/sau devizul general pentru lucrările rest de executat defalcat pe categorii de lucrări și categorii de cheltuieli, hotărârea consiliului local/județean de aprobare a indicatorilor tehnico-economici actualizați, hotărârea consiliului local/județean de asigurare a finanțării pentru categoriile de cheltuieli care nu se finanțează de la bugetul de stat prin Program prevăzute la art. 8 alin. (2), după caz, precum și contractele de achiziții publice, inclusiv actele adiționale încheiate.

(7) Pentru obiectivele de investiții incluse în Program, prevăzute la art. 2 lit. c) din ordonanța de urgență, care nu au mai fost finanțate prin Programul național de dezvoltare locală, cuprinse în lista prevăzută la alin. (3), în vederea încheierii contractelor de finanțare multianuale, beneficiarii transmit Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației autorizația de construire valabilă, documente care să prezinte stadiul fizic realizat, devizul general actualizat și/sau devizul general pentru lucrările rest de executat defalcat pe categorii de lucrări și categorii de cheltuieli, hotărârea consiliului local/județean de aprobare a indicatorilor tehnico-economici, hotărârea consiliului local/județean de asigurare a finanțării pentru categoriile de cheltuieli care nu se finanțează de la bugetul de stat prin Program prevăzute la art. 8 alin. (2), după caz, precum și contractele de achiziții publice, inclusiv actele adiționale încheiate.”

2. La articolul 11, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) documentațiile tehnico-economice sunt însoțite de hotărârile consiliului local/județean de asigurare a finanțării

pentru categoriile de cheltuieli prevăzute la art. 8 alin. (2), după caz;”

3. La articolul 13, alineatele (5), (7) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) După primirea înștiințării prevăzute la alin. (4), beneficiarii dispun măsurile necesare în vederea evitării înregistrării de arierate, respectiv dispune sistarea livrării de bunuri, prestarea de servicii, execuția de lucrări sau continuarea implementării obiectivelor de investiții din surse proprii sau alte surse legal constituite.

(7) În perioada de valabilitate a contractelor de finanțare multianuală, în situația în care beneficiarii prevăzuți la alin. (1) decontează sumele aferente contribuției de la bugetul de stat, pentru bunurile/serviciile/lucrările executate, din surse proprii sau alte surse legal constituite, au dreptul să solicite recuperarea acestora la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în baza solicitărilor de transfer, întocmite conform modelului prevăzut în anexa nr. 4. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației transferă aceste sume în limita creditelor bugetare aprobate în buget cu această destinație, în condițiile prevăzute la alin. (2) și (31).

(10) În aplicarea prevederilor art. 10 alin. (7⁴) din ordonanța de urgență, pe perioada de derulare a contractelor de finanțare încheiate conform art. 12 alin. (2), în situația în care suma totală aferentă solicitărilor de transfer depuse conform alin. (31), (7) și (9) depășește nivelul creditelor bugetare aprobat prin legea bugetară anuală pentru anul în curs, acestea se centralizează la Ministerul Dezvoltării Lucrărilor Publice și Administrației, iar sumele aferente acestora se transferă de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu prioritate, în anul bugetar următor, în condițiile legii, în ordinea cronologică de înregistrare în anul anterior a solicitării de transfer al sumelor necesare pentru decontarea bunurilor/serviciilor/lucrărilor executate.”

4. La articolul 13, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) În situația în care durata contractelor de finanțare prelungite în condițiile art. 12 alin. (3) încetează, iar solicitările de transfer depuse la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației în perioada de valabilitate a contractului de finanțare, conform alin. (31), (7) și (9) depășesc nivelul creditelor bugetare aprobat prin legea bugetară anuală pentru anul în curs, plata acestora se realizează în condițiile alin. (10) și ale art. 28¹ din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 14, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Termenele prevăzute la alin. (4) se reduc în luna decembrie a fiecărui an în funcție de reglementările emise în temeiul art. 19 lit. d) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

6. În tot cuprinsul normelor metodologice, denumirea „Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice” se modifică și se înlocuiește cu „Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN
privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare
a Consiliului tehnic permanent pentru construcții

În conformitate cu prevederile art. 17, art. 19 și art. 37 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 668/2017 privind stabilirea condițiilor pentru comercializarea produselor pentru construcții, ale art. 5 lit. xx) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, precum și ale prevederilor Regulamentului privind acordul tehnic în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor art. 18 alin. (4) și ale art. 37 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 668/2017 privind stabilirea condițiilor pentru comercializarea produselor pentru construcții, precum și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Acordurile tehnice în construcții aflate în curs de elaborare la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în baza unor contracte încheiate, se finalizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data contractării.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 1.269/2011 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 15 aprilie 2011, se abrogă.

Art. 5. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, organismele elaboratoare de acorduri tehnice în construcții au obligația să transmită la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației următoarele:

a) lista cuprinzând denumirile, numerele și titlurile acordurilor tehnice în construcții aflate în perioada de valabilitate;

b) lista cuprinzând denumirile, numerele și titlurile acordurilor tehnice în construcții aflate în curs de elaborare și numerele solicitărilor de elaborare ale acestora;

c) solicitările pentru abilitare și evidența la zi a certificatelor de abilitare a organismelor elaboratoare de acorduri tehnice în construcții, inclusiv a anexelor cu mențiuni.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltán

București, 22 ianuarie 2021.
Nr. 60.

ANEXĂ

REGULAMENT
de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții

CAPITOLUL I

Structura Consiliului tehnic permanent pentru construcții

Art. 1. — Consiliul tehnic permanent pentru construcții, denumit în continuare *C.T.P.C.*, este constituit și funcționează ca entitate fără personalitate juridică pe lângă Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, denumit în continuare *M.D.L.P.A.*, în conformitate cu prevederile art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 668/2017 privind stabilirea condițiilor pentru comercializarea produselor pentru construcții.

Art. 2. — (1) *C.T.P.C.* realizează activități de specialitate potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 668/2017, ale actelor normative subsecvente emise în temeiul sau în aplicarea acestora, precum și conform prevederilor Regulamentului privind acordul tehnic în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare, și denumit în continuare *Regulament*.

(2) *C.T.P.C.* asigură activitatea privind acordul tehnic în construcții care se desfășoară în cadrul comisiilor tehnice de

specialitate pentru avizarea acordurilor tehnice în construcții, avizarea extinderii sau modificării acordurilor tehnice în construcții, a prelungirii avizelor tehnice pentru acordurile tehnice aflate în perioada de valabilitate, comisii tehnice de specialitate pentru abilitarea organismelor elaboratoare de acorduri tehnice în construcții.

(3) Membrii comisiilor tehnice de specialitate sunt specialiști nominalizați de către instituții publice, universități tehnice de profil și organizații profesionale reprezentative în domeniu, persoane cu activitate științifică, academică, de cercetare-proiectare și altele asemenea, recunoscută.

(4) La începerea mandatului în cadrul *C.T.P.C.*, specialiștii prevăzuți la alin. (3) trebuie să semneze o declarație pe propria răspundere prin care se obligă să respecte dispozițiile legale în materie de conflict de interese și de incompatibilități și să păstreze secretul privind documentele analizate și emise.

Art. 3. — Structura *C.T.P.C.* cuprinde un președinte și 8 membri și este prevăzută în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 668/2017.

Art. 4. — Componenta C.T.P.C. se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, în baza nominalizărilor transmise, la solicitarea M.D.L.P.A., de către autoritățile prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 668/2017.

Art. 5. — Activitatea-suport a C.T.P.C. este asigurată de direcția de specialitate cu atribuții în domeniul produselor pentru construcții din cadrul M.D.L.P.A., denumită în continuare *direcția de specialitate*.

CAPITOLUL II

Funcționarea C.T.P.C.

Art. 6. — C.T.P.C. se întrunește în ședințe organizate, de regulă la sediul M.D.L.P.A., semestrial, precum și ori de câte ori este necesar.

Art. 7. — Membrii C.T.P.C. se convoacă, prin poșta electronică, de direcția de specialitate, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înaintea datei la care are loc ședința; odată cu convocarea se comunică și ordinea de zi a ședinței și, după caz, documentele-suport.

Art. 8. — Ședințele C.T.P.C. sunt statutare dacă se desfășoară în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor.

Art. 9. — (1) Hotărârile se adoptă, de regulă, prin consens; în cazul în care nu se ajunge la consens, hotărârile se adoptă prin vot deschis, cu majoritate simplă din numărul voturilor exprimate de membrii C.T.P.C., în care trebuie să se regăsească voturile reprezentanților M.D.L.P.A. și ale Inspectoratului de Stat în Construcții.

(2) În calculul numărului membrilor prezenți la ședință se includ și membrii care transmit puncte de vedere scrise, prin intermediul poștei electronice, până cel târziu la ora începerii ședinței.

(3) Hotărârile adoptate de C.T.P.C. sunt semnate de secretarul de stat coordonator al domeniului construcții care este și președinte al C.T.P.C., potrivit art. 8 alin. (2) din Regulament.

Art. 10. — Procesele-verbale ale ședințelor C.T.P.C. se întocmesc de direcția de specialitate și se semnează de către participanți.

CAPITOLUL III

Atribuțiile președintelui C.T.P.C.

Art. 11. — (1) Președintele C.T.P.C. are următoarele atribuții: a) conduce activitatea C.T.P.C. în cadrul ședințelor, precum și între ședințe;

b) convoacă și prezidează ședințele C.T.P.C.;

c) aprobă agenda ședințelor comisiilor tehnice de specialitate pentru avizarea/modificarea/extinderea/suspendarea/retragerea acordării agrementelor tehnice în construcții, pentru prelungirea valabilității avizelor tehnice a agrementelor tehnice în construcții aflate în perioada de valabilitate, pentru acordarea/menținerea/restrângerea/suspendarea/retragerea abilitării organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

d) aprobă prin decizie componenta nominală a președinților și membrilor comisiilor tehnice de specialitate pentru avizarea/modificarea/extinderea/suspendarea/retragerea acordării agrementelor tehnice în construcții și pentru prelungirea valabilității avizelor tehnice a agrementelor tehnice în construcții aflate în perioada de valabilitate;

e) aprobă prin decizie componenta nominală a grupelor specializate din cadrul organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

f) semnează avizele/prelungirea avizelor agrementelor tehnice în construcții aflate în perioada de valabilitate și avizele de modificare/extindere a agrementelor tehnice în construcții aflate în perioada de valabilitate, ca urmare a hotărârii C.T.P.C.;

g) semnează deciziile de suspendare sau retragere a agrementelor tehnice în construcții, ca urmare a hotărârii C.T.P.C.;

h) aprobă prin decizie componenta nominală a președinților și membrilor în comisiile tehnice de specialitate pentru acordarea/menținerea/restrângerea/suspendarea/retragerea abilitării organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

i) aprobă programele de lucru ale comisiilor tehnice de specialitate pentru abilitarea/supravegherea organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții, precum și rapoartele de abilitare/supraveghere emise de acestea, la propunerea direcției de specialitate;

j) semnează deciziile cu privire la acordarea/menținerea/restrângerea/suspendarea/retragerea abilitării organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții în baza propunerii formulate de comisiile tehnice de specialitate pentru abilitarea acestor organisme, ca urmare a hotărârii C.T.P.C.;

k) semnează certificatele de abilitare pentru organismele elaboratoare de agremente tehnice, precum și anexele cu mențiuni;

l) asigură rezolvarea contestațiilor depuse de organismele elaboratoare de agremente tehnice sau de grupele specializate la deciziile privind desfășurarea abilitării;

m) rezolvă eventualele divergențe ivite în procesul de abilitare.

(2) Deciziile prevăzute la alin. (1) se redactează de direcția de specialitate.

(3) Soluționarea contestațiilor sau divergențelor prevăzute la alin. (1) lit. l) și m) se realizează astfel:

a) orice contestație sau divergență în legătură cu procesul de abilitare se va rezolva pe cale amiabilă, prin tratative directe, de către președintele C.T.P.C.;

b) dacă după 15 zile de la începerea acestor tratative contestația sau divergența nu se pot soluționa, petentul se poate adresa instanțelor judecătorești competente.

Art. 12. — Atribuțiile președintelui se pot delega unuia dintre reprezentanții M.D.L.P.A. în C.T.P.C.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile direcției de specialitate privind activitatea de agrement tehnic în construcții

Art. 13. — Direcția de specialitate are următoarele atribuții privind activitatea de agrement tehnic în construcții:

a) asigură logistica și activitățile administrative necesare funcționării C.T.P.C.;

b) gestionează pagina specializată de internet a M.D.L.P.A. cu privire la activitatea de agrement tehnic în construcții, scop în care:

(i) asigură evidența la zi a situației organismelor elaboratoare, inclusiv a grupelor specializate din cadrul acestora;

(ii) asigură evidența solicitărilor de agrement tehnic în construcții adresate organismelor elaboratoare;

(iii) asigură actualizarea periodică a listei cuprinzând denumirile, numerele și titlurile agrementelor tehnice în construcții aflate în perioada de valabilitate;

c) convoacă comisiile tehnice de specialitate prevăzute la art. 2 alin. (2), cu cel puțin 5 zile lucrătoare înaintea datei la care are loc ședința de avizare;

d) asigură secretariatul comisiilor tehnice de specialitate prevăzute la lit. c);

e) întocmește planificările privind desfășurarea activităților aferente pregătirii procesului de evaluare a organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții, inclusiv a grupelor specializate din cadrul organismelor, în vederea acordării abilitării/supravegherii;

f) pune la dispoziția organismelor interesate lista grupelor specializate și formularele pentru solicitarea abilitării;

g) completează și păstrează registrele de evidență pentru abilitare, în care sunt înregistrate cererile de acordare/menținere/restrângere/suspendare/retragere a abilitării, certificatele de abilitare emise și anexele cu mențiuni;

h) deschide, gestionează și arhivează dosarele de abilitare în care se depune documentația și corespondența aferentă procesului de abilitare;

i) participă la pregătirea și realizarea auditurilor de abilitare;

j) întocmește rapoartele de abilitare/supraveghere;

k) înregistrează contestațiile și transmite modul de rezolvare a acestora către cei interesați;

l) redactează și răspunde pentru exactitatea informațiilor înscrise în documentele emise;

m) păstrează toate documentele elaborate de C.T.P.C., precum și documentele care au stat la baza elaborării acestora, răspunde pentru realitatea și exactitatea documentelor întocmite în exercitarea atribuțiilor sale, precum și pentru integritatea tuturor documentelor elaborate de C.T.P.C.

Art. 14. — Documentele-suport emise de direcția de specialitate pot fi:

a) convocatorul și agenda ședințelor C.T.P.C.;

b) procesele-verbale ale ședințelor C.T.P.C.;

c) decizia privind componența nominală a membrilor comisiilor tehnice de specialitate pentru avizarea/prelungirea/modificarea/extinderea/suspendarea/retragerea agrementelor tehnice în construcții;

d) decizia privind componența nominală a grupelor specializate din cadrul organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

e) convocatorul ședințelor comisiilor tehnice de specialitate pentru avizarea/prelungirea/modificarea/extinderea/suspendarea/retragerea agrementelor tehnice în construcții;

f) procesele-verbale ale ședințelor comisiilor tehnice de specialitate pentru avizarea/prelungirea/modificarea/extinderea/suspendarea/retragerea agrementelor tehnice în construcții;

g) avizele tehnice, avizele tehnice de prelungire, avizele tehnice de modificare, avizele tehnice de extindere;

h) deciziile de suspendare a agrementelor tehnice în construcții;

i) deciziile de retragere a agrementelor tehnice în construcții;

j) decizia privind componența nominală a membrilor în comisiile tehnice de specialitate pentru acordarea/menținerea/extinderea/restrângerea/suspendarea/retragerea abilitării/supravegherea organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

k) programele de lucru ale comisiilor tehnice de specialitate pentru abilitarea/supravegherea organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

l) rapoartele de acordare/menținere/extindere/restrângere/suspendare/retragere a abilitării organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

m) deciziile de acordare/menținere/extindere/restrângere/suspendare/retragere a abilitării organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

n) rapoartele de supraveghere a organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții;

o) certificatele de abilitare pentru organisme elaboratoare de agremente tehnice, precum și anexele cu mențiuni;

p) registrele de evidență pentru abilitare, în care sunt înregistrate cererile de acordare/menținere/extindere/restrângere/suspendare/retragere a abilitării, certificatele de abilitare emise și anexele cu mențiuni;

q) răspunsurile la contestațiile sau divergențele prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. l) și m);

r) situația la zi a organismelor elaboratoare, inclusiv a grupelor specializate din cadrul acestora;

s) evidența solicitărilor de agrement tehnic în construcții adresate organismelor elaboratoare;

t) lista cuprinzând denumirile, numerele și titlurile agrementelor tehnice în construcții aflate în perioada de valabilitate.

CAPITOLUL V

Funcționarea comisiilor tehnice de specialitate pentru avizarea agrementelor tehnice în construcții

Art. 15. — Comisiile tehnice de specialitate pentru avizarea agrementelor tehnice în construcții prevăzute la art. 2 alin. (2) se înființează prin decizie a președintelui C.T.P.C.

Art. 16. — Comisiile tehnice de specialitate pentru avizarea agrementelor tehnice în construcții se compun din 7—15 membri, potrivit prevederilor art. 10 din Regulament.

Art. 17. — Atribuțiile comisiilor de avizare sunt prevăzute la art. 22 din Regulament.

Art. 18. — Comisiile tehnice de specialitate pentru avizarea agrementelor tehnice în construcții prevăzute la art. 2 alin. (2) își desfășoară activitatea în ședințe de avizare, convocate lunar sau ori de câte ori este necesar, la propunerea directorului direcției de specialitate și cu aprobarea președintelui C.T.P.C.

Art. 19. — Convocarea se realizează prin transmiterea către membri, prin poșta electronică, a invitației, a ordinii de zi și a documentației ce face obiectul ședinței, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data la care are loc ședința.

Art. 20. — Ședințele sunt statutare dacă se desfășoară în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor comisiei respective.

Art. 21. — În calculul numărului membrilor prezenți la ședința de avizare se includ și membrii care transmit puncte de vedere scrise sau prin intermediul poștei electronice, până cel târziu la ora începerii ședinței, pentru agrementele tehnice în construcții ce urmează a fi analizate și avizate.

Art. 22. — (1) Adoptarea hotărârilor în cadrul ședințelor se face prin consens.

(2) Membrii comisiilor tehnice de specialitate care au participat la elaborarea agrementului tehnic supus avizării nu au drept de vot.

Art. 23. — Procesele-verbale ale ședințelor de avizare se întocmesc de direcția de specialitate și se semnează de participanți.

CAPITOLUL VI

Funcționarea comisiilor tehnice de specialitate pentru abilitarea organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții

Art. 24. — Comisiile tehnice de specialitate pentru abilitarea organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții, denumite în continuare *comisii de evaluare în vederea abilitării*, se înființează prin decizie a președintelui C.T.P.C.

Art. 25. — Comisiile prevăzute la art. 24 asigură instrumentarea abilitării organismelor elaboratoare de agremente tehnice, inclusiv a grupelor specializate din cadrul acestora, efectuează verificarea criteriilor eliminatorii și evaluarea finală a organismelor elaboratoare de agremente tehnice solicitante și întocmesc rapoartele de evaluare în vederea abilitării, cu propuneri de acceptare/menținere/restrângere/suspendare/respingere a abilitării, în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 26. — (1) Comisiile de evaluare în vederea abilitării se compun din 7—15 membri.

(2) Rapoartele de abilitare elaborate de comisiile prevăzute la alin. (1) se supun aprobării președintelui C.T.P.C.

(3) Membrii comisiilor prevăzute la alin. (1) răspund pentru realitatea, exactitatea și corectitudinea datelor înscrise în rapoartele de abilitare pe care le emit.

(4) Certificatele de abilitare emise și anexele cu mențiuni sunt aprobate de președintele C.T.P.C. în două exemplare, unul pentru organismul abilitat și unul care va fi arhivat de direcția de specialitate în dosarul organismului în cauză.

CAPITOLUL VII

Funcționarea comisiilor tehnice de specialitate pentru supravegherea organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții

Art. 27. — Comisiile tehnice de specialitate pentru supravegherea organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții, denumite în continuare *comisii de evaluare în vederea supravegherii*, se înființează prin decizie a președintelui C.T.P.C.

Art. 28. — Comisiile prevăzute la art. 27 asigură instrumentarea supravegherii organismelor elaboratoare de agremente tehnice, inclusiv a grupelor specializate din cadrul acestora.

Art. 29. — Comisiile de evaluare în vederea supravegherii se compun din 7—15 membri.

Art. 30. — (1) Comisiile de evaluare în vederea supravegherii emit, ca urmare a îndeplinirii sarcinilor ce le revin, rapoarte de

supraveghere, care prezintă activitatea de agrement tehnic desfășurată de organism prin grupele sale specializate.

(2) Membrii comisiilor prevăzute la alin. (1) răspund pentru realitatea, exactitatea și corectitudinea datelor înscrise în rapoartele de supraveghere pe care le emit.

(3) Rapoartele de supraveghere se supun aprobării președintelui C.T.P.C., cu propuneri de menținere/extindere/restrângere/suspendare/retragere a abilitării, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(4) Rapoartele de supraveghere a activității organismelor elaboratoare de agremente tehnice în construcții sunt aprobate de președintele C.T.P.C. în două exemplare, unul pentru organismul supravegheat și unul care va fi arhivat de direcția de specialitate în dosarul organismului în cauză.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 31. — Direcția de specialitate din cadrul M.D.L.P.A. nu percepe taxe și tarife pentru activitatea-suport a C.T.P.C., precum și a comisiilor tehnice de specialitate.

Art. 32. — În realizarea atribuțiilor sale, C.T.P.C. va avea în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 668/2017 privind stabilirea condițiilor pentru comercializarea produselor pentru construcții și ale actelor subsecvente acesteia.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 320197